Minister
Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DPR-II.054.25.2026
Warszawa, 05 czerwca 2026 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu RP

Dotyczy: oświadczenia złożonego przez Senatora Beniamina Godylę

Szanowna Pani Marszałek,

w odpowiedzi na pismo z dnia 12 maja 2026 r. znak BPS/043-58-1503/26 przekazujące oświadczenie złożone przez Pana Senatora Beniamina Godylę podczas 58. posiedzenia Senatu RP w dniu 7 maja 2026 r., przedstawiam poniższe wyjaśniania.

Odnosząc się do przekazanego w oświadczeniu pisma Pana Rajmunda Frischki, Wójta Gminy Cisek, wyjaśniam, że wszystkie postulaty i sygnały dotyczące wdrażanych przepisów dotyczących reformy planowania przestrzennego wpływające do Ministerstwa Rozwoju i Technologii są analizowane i w przypadku uznania ich za zasadne, są podejmowane stosowne działania legislacyjne. Należy mieć na uwadze, że obecnie większość gmin w Polsce jest w trakcie prac nad sporządzaniem projektów planów ogólnych i wprowadzane zmiany w przepisach nie powinny znacząco wpływać na ich przygotowywanie. Poniżej przedstawiam odniesienie do poszczególnych postulatów.

Ad 1.

Kryterium posiadania przez teren dostępu do infrastruktury technicznej nie powinno przesądzać o możliwości wyznaczania dla niego obszaru uzupełnienia zabudowy. Co do zasady obszar uzupełnienia zabudowy służy uzupełnieniu zabudowy na terenach z wykształconą zabudową tworzącą funkcjonalną całość. Dla pozostałych terenów gmina również może wyznaczyć tereny pod zabudowę. W przypadku zabudowy mieszkaniowej zgodnie z art. 13d ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2026 r. poz. 538, dalej jako upzp) strefy planistyczne związane z zabudową mieszkaniową, o których mowa w art. 13c ust. 2 pkt 1–3, wyznacza się w pierwszej kolejności na obszarach, dla których w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określono przeznaczenie umożliwiające realizację funkcji mieszkaniowej, obszarach uzupełnienia zabudowy oraz obszarach z istniejącą zabudową o funkcji mieszkaniowej, z wyłączeniem luk w tej zabudowie, biorąc pod uwagę uwarunkowania, o których mowa w art. 13b. W strefach planistycznych, o których mowa w art. 13c ust. 2 pkt 1-3 upzp , suma chłonności terenów niezabudowanych w tych strefach w całej gminie, w tym luk w istniejącej zabudowie, nie może być mniejsza niż 70% oraz większa niż 130% wartości zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową w gminie.

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Poza obszarem uzupełnienia zabudowy realizacja inwestycji będzie możliwa wyłącznie w oparciu o miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Należy zaznaczyć, że możliwość wydawania decyzji o warunkach zabudowy stanowiła wyjątek od reguły, również przed wprowadzeniem reformy planowania przestrzennego. Zgodnie z art. 4 upzp obowiązującym od 2003 r. ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a dopiero w przypadku jego braku w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zasady zrównoważonego rozwoju i ładu przestrzennego są podstawą planowania przestrzennego w Polsce od ponad dwóch dekad. Ustawa z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z poz. 1688 z późn. zm, zwana dalej: „reformą") nie wprowadza nowej filozofii planowania, lecz ją doprecyzowuje i wzmacnia w odpowiedzi na zgłaszane potrzeby. Wśród tych potrzeb dominowało oczekiwanie zapewnienia większej przewidywalności, ograniczenia kosztów infrastrukturalnych oraz zahamowania degradacji przestrzeni publicznej.

Ad 2.

Zgodnie z art. 13m ust. 1 upzp minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia sposób wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy, uwzględniając potrzeby kształtowania ładu przestrzennego i racjonalnego gospodarowania gruntami rolnymi, w tym przeciwdziałania powstawaniu konfliktów przestrzennych i rozpraszaniu zabudowy.

Zatem wszelkie zmiany dotyczące wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy wymagają porozumienia z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Minister Finansów i Gospodarki oraz Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi analizują wpływające postulaty dotyczące zmian w sposobie wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy. Jednak należy mieć na uwadze, że zmiana zasad dotyczących wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy nie powinna mieć miejsca w czasie, gdy większość gmin w Polsce jest w trakcie prac nad sporządzaniem projektów planów ogólnych.

Ad 3.

Zgodnie z § 1 ust. 6 rozporządzenia z dnia 2 maja 2024 r. Ministra Rozwoju i Technologii w sprawie sposobu wyznaczania obszaru uzupełnienia zabudowy w planie ogólnym gminy (Dz.U. z 2024 r. poz. 729, zwane dalej: „rozporządzeniem OUZ") na użytkach rolnych klas I-III poza granicami administracyjnymi miast rozszerzenie granic obszarów uzupełnienia, o którym mowa w ust. 5, jest dopuszczalne wyłącznie na obszarach wyznaczonych w wyniku wykonania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, położonych w odległości nie większej niż 50 m od granicy pasa drogowego drogi publicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 320), z wyłączeniem dróg ekspresowych i autostrad.

Zasada dotycząca konieczności położenia działki w odległości 50 m od drogi publicznej jest analogiczna do zasady, która obowiązywała w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 82, dalej jako uogrl) przed wejściem w życie reformy.

Zgodnie z art. 6 ust. 2a uogrl nie wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III położonych na obszarze uzupełnienia zabudowy w rozumieniu przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Nadal jednak jest możliwe uzyskanie zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi na przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych klasy I-III w procedurze uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ad 4.

Jak wyżej zostało wskazane obszar uzupełnienia zabudowy służy uzupełnieniu zabudowy na terenach z wykształconą zabudową tworzącą funkcjonalną całość. Zmiany dotyczące sposobu wyznaczania tego obszaru nie powinny odbywać się w czasie, gdy większość gmin jest w trakcie procedury sporządzania planów ogólnych. Poza obszarem uzupełnienia zabudowy również istniej możliwość wyznaczania terenów pod nową zabudowę.

Wyznaczając tereny pod zabudowę w planie ogólnym gminy, bilansowaniu terenów pod zabudowę i analizie podlegają wyłącznie tereny o funkcji mieszkaniowej zgodnie z uszczegółowioną metodyką obliczania chłonności terenów niezabudowanych i luk w zabudowie oraz zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową. Zabudowa usługowa oraz związana z działalnością gospodarczą i rolniczą nie podlega bilansowaniu. Wymaga wskazania, że rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 8 grudnia 2023 r. w sprawie projektu planu ogólnego gminy, dokumentowania prac planistycznych w zakresie tego planu oraz wydawania z niego wypisów i wyrysów (Dz. U. poz. 2758 z późn. zm.) dopuszcza, aby gmina wyznaczyła inne zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową, jeżeli wynika to ze strategii rozwoju gminy, strategii rozwoju ponadlokalnego lub strategii rozwoju obszaru otoczenia Centralnego Portu Komunikacyjnego, o której mowa w art. 120zi ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie, o czym mowa w § 3 ust. 10.

Na podstawie art. 10e ust.3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1153 zpóźn. zm. Dalej jako usg) w strategii rozwoju gminy określa się w szczególności m.in.:

- cele strategiczne rozwoju w wymiarze społecznym, gospodarczym, przestrzennym i klimatyczno-środowiskowym;
- kierunki działań podejmowanych dla osiągnięcia celów strategicznych;
- oczekiwane rezultaty planowanych działań, w tym w wymiarze przestrzennym oraz wskaźniki ich osiągnięcia;
- model struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy, rozumiany jako docelowy układ elementów składowych przestrzeni, w tym m.in. strukturę sieci osadniczej wraz z rolą i hierarchią jednostek osadniczych, główne elementy infrastruktury technicznej i społecznej;
- ustalenia i rekomendacje w zakresie kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej w gminie dotyczące m.in. kierunków zmian w strukturze zagospodarowania terenów, w tym określenia szczególnych potrzeb w zakresie nowej zabudowy mieszkaniowej, kierunków rozwoju systemów komunikacji, infrastruktury technicznej i społecznej.

Ponadto zgodnie z art. 51 reformy ustalenia pierwszego planu ogólnego gminy w danej gminie określa się, uwzględniając politykę przestrzenną gminy określoną w strategii rozwoju gminy lub strategii rozwoju ponadlokalnego, o ile gmina dysponuje

strategią rozwoju gminy lub strategią rozwoju ponadlokalnego, których opracowanie zostało wszczęte od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w swoim stanowisku podkreśla, że z jego doświadczenia wynika, iż decyzje o warunkach zabudowy dotyczące zabudowy mieszkaniowej lub gospodarczej w ramach zabudowy zagrodowej — które obecnie mogą być co do zasady wydawane jedynie na obszarach uzupełnienia zabudowy — były wielokrotnie wykorzystywane przez osoby nieprowadzące działalności rolniczej. Osoby te realizowały na ich podstawie w istocie zabudowę nierolniczą, co prowadziło do nieuzasadnionej i niezgodnej z przepisami fragmentaryzacji otwartej rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Dlatego przyjęcie jednolitego mechanizmu wyznaczania obszarów uzupełnienia zabudowy, niezależnie od tego, czy w ich granicach przewidziano strefy o charakterze nierolniczym czy rolniczym, należy uznać za uzasadnione.

Ad 5.

Przepisy przejściowe reformy umożliwiają po dniu utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w danej gminie, dokończenie procedur sporządzania planów miejscowych w przypadku, gdy przed dniem utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w danej gminie ogłoszono o terminie wyłożenia do publicznego wglądu albo ogłoszono o rozpoczęciu konsultacji społecznych projektu tego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo jego zmiany (art. 67 ust. 4 pkt 1 reformy). Zatem gminy nieposiadające planów miejscowych od dnia wejścia w życie reformy, tj. od 24 września 2023 r. mają możliwość rozpoczęcia procedur sporządzania planów miejscowych zgodnych z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i dokończenie ich po dniu utraty jego mocy, w przypadku, gdy procedura jest na zaawansowanym etapie.

Możliwe jest również po dniu utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w danej gminie uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo jego zmiana, gdy dotyczy on wyłącznie lokalizacji inwestycji celu publicznego (art. 67 ust. 4 pkt 1 reformy).

Podobnie w przypadku spraw dotyczących wydawania decyzji o warunkach zabudowy przepisy przejściowe reformy wprowadziły możliwość kończenia wszczętych postępowań. Zgodnie z art. 59 ust. 2 reformy do spraw dotyczących wydania decyzji o warunkach zabudowy, wszczętych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i przed dniem utraty mocy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w danej gminie stosuje się przepisy dotyczące zasad wydawania decyzji (art. 54 oraz art. 61 ust. 1 pkt 1, ust. 2, 3 i 5a upzp) w brzmieniu dotychczasowym oraz nie stosuje się przepisów dotyczących konieczności położenia w obszarze uzupełnienia zabudowy (art. 61 ust. 1 pkt 1a i ust. 1a upzp).

Możliwe będzie również nieprzerwalne wydawanie decyzji dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego. Zgodnie z art. 59 ust. 2a reformy do spraw dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, wszczętych od dnia wejścia w życie reformy i przed dniem wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie, stosuje się przepisy art. 54 upzp w brzmieniu dotychczasowym.

Zatem gminy nieposiadające obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przed wejściem w życie reformy mają zapewnioną możliwość skorzystania z wielu szczególnych rozwiązań przewidzianych w przepisach przejściowych. Okres przejściowy obowiązuje od 24 września 2023 r. do 30 czerwca 2026 r. Dodatkowo przewidziane jest drugie przydłużenie tego terminu do 31 sierpnia 2026 r. Zmiana terminu znalazła się w ustawie z dnia 30 kwietnia 2026 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw, która została przekazana do podpisu Prezydenta RP (nie weszła jeszcze w życie). Wejście w życie ustawy przewiduje się z dniem 1 lipca 2026 r., a w zakresie części przepisów dot. planów ogólnych 30 czerwca 2026 r.

Ad 6.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w latach 2022-2023 współpracowało z Ministerstwem Rozwoju i Technologii nad wprowadzoną reformą planowania przestrzennego. Z perspektywy Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi kluczowe znaczenie ma uwzględnienie potrzeb sektora rolnego w pracach nad planami ogólnymi, w tym zachowanie funkcji produkcyjnej gruntów rolnych oraz zapewnienie odpowiednich warunków dla rozwoju obszarów wiejskich.

Na podstawie przepisów reformy, minister właściwy do spraw rozwoju wsi opiniuje plany ogólne gmin w zakresie kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej i rozwoju produkcji rolniczej. Na tym etapie minister zwraca uwagę m.in. na potrzebę ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej i konieczność zapewnienia odpowiedniej przestrzeni dla rozwoju produkcji rolniczej. W swoich opiniach Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawia uwagi dotyczące m.in. projektowania stref nierolniczych na obszarach zabudowy rolniczej, konieczności tworzenia obszarów uzupełnienia zabudowy w strefach rolniczych, otaczania terenów istniejącej zabudowy zagrodowej strefami nierolniczymi, zaprojektowania niewielkiej liczby stref rolniczych pomimo istnienia na terenie gminy istotnych przesłanek funkcjonalnych oraz przestrzennych ku ich wprowadzeniu, ustalania niekorzystnych dla rolników parametrów w strefach o charakterze rolniczym w zakresie wysokości zabudowy możliwej do zrealizowania w strefach rolniczych oraz potrzeby realizacji biogazowni rolniczych na obszarach wiejskich, szczególnie w gminach z dominującą produkcją zwierzęcą.

Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że opinia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi odgrywa istotną rolę w projektowaniu przestrzeni w gminach. Część bowiem gmin po uzyskaniu opinii z zastrzeżeniami, po skorygowaniu ustaleń projektu planu, ponownie zwraca się o stanowisko, pomimo braku takiego obowiązku wynikającego z przepisów prawa. Z analizy tych projektów wynika, że uwagi Ministra są w części uwzględnianie, ponadto gminy przedstawiają wyjaśnienia co do poczynionych ustaleń w planie ogólnym. Dodatkowo analiza zaopiniowanych przez Ministra projektów planów ogólnych pokazuje, że w planach ogólnych, większość gmin tworzy strefy rolnicze, a w ramach tych stref wyznacza obszary uzupełnienia zabudowy (OUZ).

Zdaniem MRiRW nowe rozwiązania umożliwią racjonalne gospodarowanie gruntami rolnymi, istotne jest jednak, aby przede wszystkim sami rolnicy brali czynny udział w pracach nad projektami planów ogólnych, tak aby zabezpieczyć możliwość rozwoju swoich aktywnych gospodarstw rolnych, ponieważ zarówno miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, jak i decyzje o warunkach zabudowy będą musiały być zgodne z ustaleniami planów ogólnych. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi dołoży

wszelkich starań, aby w swoich opiniach sugerować gminom konieczność uwzględniania w planach ogólnych potrzeby ochrony i rozwoju aktywnych gospodarstw rolnych.

Wprowadzona zatem reforma planistyczna nie ogranicza możliwości rozwoju produkcji rolnej w gminach. Nowe rozwiązania umożliwią natomiast skuteczniejszą ochronę ładu przestrzennego, przy uwzględnieniu potrzeby kształtowania ładu przestrzennego i racjonalnego gospodarowania gruntami rolnymi – planując na terenie gminy odpowiednie obszary przewidziane pod strefy: wielofunkcyjne z zabudową zagrodową (SZ), produkcji rolniczej (SR) oraz strefy otwarte (SO). Odpowiednie planowanie przestrzenne ma kluczowe znaczenie dla przyszłości obszarów wiejskich, a przede wszystkim dla utrzymania odpowiedniego poziomu efektywnej produkcji rolniczej.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w swoim stanowisku podkreśla, że istotne jest, aby przede wszystkim sami rolnicy brali czynny udział w pracach nad projektami planów ogólnych, tak aby zabezpieczać możliwość rozwoju swoich aktywnych gospodarstw rolnych, ponieważ zarówno miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, jak i decyzje o warunkach zabudowy będą musiały być zgodne z ustaleniami planów ogólnych. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w swoich opiniach sugeruje gminom konieczność uwzględniania w planach ogólnych potrzeby rozwoju istniejących i tworzenia nowych gospodarstw rolnych. Odpowiednie planowanie przestrzenne ma bowiem kluczowe znaczenie dla przyszłości obszarów wiejskich, a przede wszystkim dla utrzymania odpowiedniego poziomu efektywnej produkcji rolniczej.

Ad 7.

W ramach znowelizowanego sposobu bilansowania terenów analizie podlegają wyłącznie tereny o funkcji mieszkaniowej zgodnie z uszczegółowioną metodyką obliczania chłonności terenów niezabudowanych i luk w zabudowie oraz zapotrzebowania na nową zabudowę mieszkaniową. Obie wartości wyrażone są liczbą ludności. Rozporządzenie w sprawie projektu planu ogólnego gminy dopuszcza, aby gmina wyznaczyła inne zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową, jeżeli wynika to ze strategii rozwoju gminy, strategii rozwoju ponadlokalnego lub strategii rozwoju obszaru otoczenia Centralnego Portu Komunikacyjnego, o której mowa w art. 120zi ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, o czym mowa w § 3 ust. 10 rozporządzenia. Istotna dla ustalenia obszaru strefy umożliwiającej sytuowanie zabudowy mieszkaniowej jest regulacja § 3 ust. 11 pkt 2 rozporządzenia, na podstawie której chłonność terenów niezabudowanych, w tym luk w istniejącej zabudowie, oblicza się uwzględniając uwarunkowania lokalne, czyli chłonność terenów zabudowanych w sposób najbardziej zbliżony do planowanego w strefie w zakresie rodzaju zabudowy i nadziemnej intensywności zabudowy, z możliwością uwzględnienia prognozowanych proporcji między funkcją mieszkaniową a innymi funkcjami. Tym samym to od uwarunkowań lokalnych i aktualnego zagospodarowania terenów gminy zależy w jaki sposób samorząd określi zasięg stref planistycznych.

Dodatkowo, zgodnie z art. 13d ust. 1 upzp w planie ogólnym strefy planistyczne dopuszczające zabudowę mieszkaniową wyznacza się w pierwszej kolejności na obszarach, dla których w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego określono przeznaczenie umożliwiające realizację funkcji mieszkaniowej, obszarach uzupełnienia zabudowy oraz obszarach z istniejącą zabudową o funkcji mieszkaniowej, z wyłączeniem luk w tej zabudowie, biorąc pod uwagę uwarunkowania, o których mowa w art. 13b. Jednocześnie, zgodnie z art. 13d ust. 2 i 3 upzp, w strefach planistycznych dopuszczających zabudowę mieszkaniową należy porównać sumę chłonności terenów

niezabudowanych w całej gminie, w tym luk w istniejącej zabudowie, z zapotrzebowaniem na nową zabudowę mieszkaniową w gminie. Dopiero wynik tego porównania ma wpływ na możliwość wyznaczenia stref planistycznych, o których mowa w art. 13c ust. 2 pkt 1-3 upzp, poza obszarami, o których mowa w art. 13d ust. 1 upzp.

W rozporządzeniu, poza powyżej wskazanymi, szerokimi możliwościami uwzględnienia lokalnych potrzeb, zawarto również dodatkowe zabezpieczenia. W przypadku gdy prognozowana powierzchnia użytkowa mieszkań w gminie na jednego mieszkańca jest mniejsza niż ta zgodna z udostępnionymi najnowszymi danymi, możliwą do wykorzystania jest najnowsza powierzchnia użytkowa mieszkań na jednego mieszkańca. Podobnie, jeśli powierzchnia ta będzie mniejsza niż 40 m^2 na jednego mieszkańca lub brak jest takich danych, wówczas należy przyjąć wartość przyjętego standardu 40 m^2 na jednego mieszkańca.

Na podstawie przeprowadzonych symulacji możliwych wyników bilansu wprowadzono § 3 ust. 9 rozporządzenia, zgodnie z którym, jeżeli wartość zapotrzebowania na nową zabudowę będzie wynosiła:

- mniej niż 1000 osób dla gminy, w której liczba mieszkańców zgodnie z najnowszymi dostępnymi danymi udostępnianymi przez statystykę publiczną wynosi nie mniej niż 5 000;

- mniej niż 500 osób dla gminy, w której liczba mieszkańców zgodnie z najnowszymi dostępnymi danymi udostępnianymi przez statystykę publiczną wynosi mniej niż 5 000 i nie mniej niż 2 000;

- mniej niż 300 osób dla gminy, w której liczba mieszkańców zgodnie z najnowszymi dostępnymi danymi udostępnianymi przez statystykę publiczną wynosi mniej niż 2 000

to możliwe jest przyjęcie takich właśnie granicznych wartości.

Przepis ten ma na celu zagwarantowanie podstawowego minimum terenów inwestycyjnych w gminach dotkniętych kryzysem demograficznym, w których określona w rozporządzeniu formuła obliczania zapotrzebowania nie przewidywałaby możliwości wyznaczenia nowych terenów budowlanych. Ma to kluczowe znaczenie dla możliwości przeciwdziałania negatywnym zjawiskom wpływającym na perspektywy rozwojowe gmin, a jednocześnie nie stanowi zagrożenia z punktu widzenia celów przyświecających wprowadzeniu bilansowania w planowaniu przestrzennym – przeciwdziałania wielokrotnie przeskalowanej podaży terenów budowlanych względem realnych potrzeb.

Bilansowanie ma kluczowe znaczenie dla możliwości przeciwdziałania negatywnym zjawiskom wpływającym na perspektywy rozwojowe gmin, a jednocześnie nie stanowi zagrożenia z punktu widzenia celów przyświecających jego wprowadzeniu w planowaniu przestrzennym, czyli przeciwdziałaniu wielokrotnie przeskalowanej podaży terenów budowlanych względem realnych potrzeb.

W przypadku braku możliwości wyznaczenia obszaru uzupełnienia zabudowy na terenach z rozporoszoną zabudową, nadal możliwe będzie wyznaczenie nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową w przypadku spełnienia warunków opisanych wyżej. Na terenach z rozproszoną zabudową wskazane jest wyznaczenie terenów pod nową zabudowę w oparciu o ustalenia planów miejscowych, w celu zapobiegania chaotycznej zabudowie.

Wykładania przedstawiona powyżej nie jest wykładnią wiążącą i nie może stanowić podstawy rozstrzygania konkretnych spraw, może być natomiast traktowana pomocniczo jako wyraz poglądów Ministerstwa Rozwoju i Technologii. Na żadnym etapie postępowań w sprawach indywidualnych obowiązujące przepisy nie uprawniają ministra właściwego

do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa do ingerencji w prowadzone przez właściwe organy postępowania, ani wydawania tym organom wytycznych. Organ prowadzący postępowanie dokonuje samodzielnej interpretacji przepisów w oparciu o konkretny, najlepiej mu znany stan faktyczny i prawny oraz wydaje rozstrzygnięcia, które mogą zostać zmienione wyłącznie przez upoważniony do tego przez obowiązujące przepisy inny organ lub sąd.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych w związku z rozpatrzeniem i udzieleniem odpowiedzi na oświadczenie senatorskie

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO", informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, Plac Trzech Krzyży 3/5, mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPIT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Planowania Przestrzennego.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 49 uchwały Senatu RP z dnia 23 listopada 1990 r. Regulamin Senatu (tekst ujednolicony opracowany na podstawie Monitora Polskiego z 2024 r. poz. 10 ze zm.).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na oświadczenie senatorskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
    - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
    - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na oświadczenie senatorskie.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
    - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
    - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
    - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.